

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 817/24
19.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Данка Лаушевића и Душана Агатоновића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Грбић, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.1238/21 од 14.05.2024. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Грбић, дана 19.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се усваја жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.1238/21 од 14.05.2024. године, само у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде, за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу одредби члана 4, 42, 45, 50, 54 и 63 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 2 (две) године** у коју казну ће му се урачунати време проведено у притвору од 08.07.2020. до 16.09.2020. године и **на новчану казну у висини од 200.000,00 динара**, коју је окривљени дужан платити у року од пет месеци од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, док се жалба јавног тужиоца у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Грбић **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, па је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Првог основног суда у Београду Кпп.249/20 од 09.07.2020. године, који му се рачуна од 08.07.2020. до 16.09.2020. године, као и на новчану казну у висини од 200.000,00 динара, коју је окривљени дужан платити у року од пет месеци од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Применом одредбе члана 264 став 1 у вези са чланом 262 ЗКП обавезан је окривљени АА да накнади трошкове кривичног поступка, о којима ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљеног осуди на казну затвора у трајању од четири године и новчану казну у висини од 1.000.000,00 динара;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Грбић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине пресуду, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да усвоји жалбу и донесе одлуку којом се окривљени ослобађа од оптужбе.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Грбић поднела је суду одговор на жалбу јавног тужиоца, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.864/24 од 17.07.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца усвоји и донесе одлуку у смислу жалбеног предлога тужиоца, а да жалбу браниоца окривљеног АА одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Грбић, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, па је имајући у виду жалбене наводе и предлоге, нашао:

Жалба јавног тужиоца је делимично основана, док је жалба браниоца окривљеног неоснована.

Бранилац у поднетој жалби као први разлог због ког побија првостепену пресуду истиче да је суд приликом доношења побијане пресуде прекорачио оптужбу, те да није имао основа да у изреци побијане пресуде повећа број оштећених возила у односу на стање из оптужног предлога, јер је тиме превазишао опсег који је оштећени поставио својим одштетним захтевом.

По налажењу Апелационог суда у Београду ови жалбени наводи су оцењени као неосновани, пре свега што није дошло до прекорачења оптужбе, већ је првостепени суд у изреку пресуде унео мање измене у односу на диспозитив оптужног акта и то искључиво уподовљавајући га утврђеном чињеничном стању, а при томе не мењајући идентитет оптужног акта. Наиме, када се упореди чињенични опис оптужног акта, као и чињенични опис изреке првостепене пресуде, неспорно произилази да је суд само изменио редослед предузимања радњи од стране окривљеног АА, и то на начин како је суд утврдио на основу видео-снимка, а при томе није нити изменио чињенице у погледу предметних возила, нити увећао број возила како то одбрана жели да укаже, чиме није повредио идентитет оптужбе већ само исту уподобио и не поступајући тако на штету самог окривљеног. Из чињеничног описа првостепене пресуде неспорно произилази да се радило о пет возила управо како је то и наведено у оптужном акту - "Volkswagen Golf" регистарских онака ..., "Škoda Rapid" регистарских ознака ..., возило марке "Peugeot" регистарских ознака ..., возило марке "Škoda Rapid" регистарских ознака ..., и возило "Peugeot Bokser" регистарских ознака

Бранилац у поднетој жалби потом истиче да је окривљеном у казну урачунато време проведено у притвору и то како је наведено у изреци пресуде по решењу Првог основног суда у Београду што чини изреку неразумљивом. По налажењу Апелационог суда у Београду, ови жалбени наводи нису довели до доношења другачије одлуке у овој кривично-правној ствари, с обзиром на то да је период који се окривљени налазио у притвору правилно наведен у изреци првостепене пресуде, а која чињеница је одлучна и неопходна да би се у смислу одредбе члана 63 Кривичног законика окривљеном у казну затвора урачунало време проведено у притвору. Дакле, очигледно се ради о грешци која није довела у сумњу правилност времена које је окривљени провео у притвору, а чињеница да је у изреци решења наведено да је по решењу Првог основног суда у Београду може само да говори у прилог томе да је учињена грешка приликом израде првостепене пресуде.

Оспоравајући правилност утврђеног чињеничног стања, одбрана указује на исказе сведока полицијских службеника, те сматра да је нејасно како је суд на основу исказа три сведока и то ББ, ВВ и ГГ утврдио чињенично стање, с обзиром да је реч о различитим исказима о истоветним околностима. По налажењу Апелационог суда у Београду правилно је првостепени суд ценио исказе испитаних сведока ББ и ДД и исте прихватио, с обзиром да су животни и логични и да наведени сведоци иако нису очевици критичног догађаја, сагласно потврдили дешавања након што је окривљени уочен од стране полицијских службеника да предузима предметне радње, а при чему су дати искази у сагласности и са другим изведеним доказима. Исказ сведока ВВ и ГГ првостепени суд је правилно прихватио, с обзиром да су потврђени и изведеним доказима и то видео-снимком са главне поште, видео-снимком МУП ДП, УКП као и са

писаним доказима. Истовремено, приликом анализе исказа сведока, првостепени суд је ценио и одређене контрадикторности и несагласности у исказима али је нашао да су такви искази подобни да се из њих утврде чињенице које су релевантне за пресуђење у овој кривично-правној ствари, са којим закључком и ставом је сагласан и Апелациони суд у Београду.

Одбрана даље у жалби истиче да је увидом у записник о вештачењу наведено да је пожар који се догодио настао са спољашње стране возила, те да је пожар највероватније инициран контактом ужареног предмета или отвореног пламена, што управо указује да је чињенично стање погрешно утврђено, с обзиром да је судски вештак мислио да нешто није почело да гори изнутра већ споља, а да вештак није хтео да каже да је то под спољашњим утицајем, како то малициозно тумачи суд, јер је неспорно да је неко лице критичном приликом запалило возило, а то лице није окривљени.

По налажењу Апелационог суда у Београду ови жалбени наводи су оцењени као неосновани, с обзиром да је пре свега неспорно утврђено да је код окривљеног пронађен упаљач “Clirper”, дакле предмет подесан да изазове отворени пламен, што је и по мишљењу судског вештака могући начин настанка пожара. Везано за тврдње одбране да је пожар настао са спољашње стране возила а не са унутрашње како сведоци наводе, је првостепени суд правилно дао образложење у побијаној пресуди на страни 17, које прихвата и овај суд. Дакле, из налаза и мишљења судског вештака произлази да је пожар изазван спољашњим утицајем, дакле активном радњом која је предузета споља, што значи да пожар није настао из унутрашњости моторних возила без активности спољног утицаја. Истовремено и за овај суд је неживотно и нелогично да четири моторна возила паркирана на истом месту у исто време изгоре док се поред њих задржава окривљени, а без његове активности.

Другостепени суд је мишљења да је налаз судског вештака првостепени суд правилно ценио и прихватио, те на основу истог донео правилну и на закону засновану одлуку.

Бранилац сматра да је једини исправан начин утврђивања идентитета било ког од описаних лица са снимка путем антрополошког или компаративног вештачења, из којих разлога је одбрана исти и предложила а суд такав предлог одбио чиме је такође дошло до битне повреде одредаба кривичног поступка која је уследила услед непотпуно утврђеног чињеничног стања.

По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд одбио предлог за антрополошко вештачење, с обзиром на то да је суд извршио увид у видео-снимак са надзорних камера главне поште, те утврдио да је лице обучено у црно са фантомком на глави, чизмама и које са леве стране у горењем делу у пределу бутине има светлију торбицу, са рукавицама на рукама а да у десној руци држи нешто бело. Када се има у виду наведени видео-снимак као и фотодокументација која приказује окривљеног у гардероби коју је носио приликом хапшења (црне панталоне, црни дукс, црне ципеле чизме, светлија торбица у односу на осталу гардеробу, црну маску и црне

радничке рукавице), правилно је првостепени суд одбио предлог за антрополошко вештачење, с обзиром да из постојећих доказа дакле писаних али и исказа сведока полицијских службеника је на несумњив начин утврђено да је описане кривично-правне радње предузео овде окривљени АА.

Одбрана такође указује да у току поступка није изведен ниједан доказ који је предложен од стране одбране, чиме је повређено право на одбрану окривљеног, са којим жалбеним наводима се не може сагласити Апелациони суд у Београду, с обзиром на то да је чињенично стање у потпуности утврђено, те да самим тим предлози за извођење доказе од стране одбране су оцењени као неосновани јер би водили непотребном одуговлачењу кривичног поступка. У ситуацији да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено а да је суд одбио предлоге одбране било би места разматрању да ли је дошло до повреде права на одбрану окривљеног.

С обзиром на све наведено као и на доказе које је првостепени суд у побијаној пресуди детаљно анализирао, Апелациони суд у Београду је жалбу браниоца оценио као неосновану и нашао да првостепена пресуда не садржи ни битне повреде одредаба кривичног поступка нити је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Међутим, анализирајући првостепену пресуду у делу одлуке о казни у ком делу је побија и бранилац али и јавни тужилац, Апелациони суд у Београду је мишљења да је у том делу жалба јавног тужиоца делимично основана.

Наиме, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције, првостепени суд је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио коректно држање пред судом, док је од отежавајућих околности ценио његову упорност коју је исказао приликом извршења кривичног дела али и ранију осуђиваност, али не за истоврсно кривично дело, те је нашао да у склопу наведених околности казна затвора у трајању од једне године и шест месеци је адекватна како тежини кривичног дела тако и окривљеном као учиниоцу. Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд није дао довољан значај чињеници да је критичном приликом дошло до оштећења пет моторних возила, да је окривљени предузео радње кривичног дела опасном радњом пожаром и изазвао за опасност имовину већег обима на месту где је окупљен већи број људи, које околности не могу остати занемарене и по оцени Апелационог суда у Београду нису такве да би се окривљени осудио на казну затвора која је ближа прописаном минимуму за ово кривично дело. По налажењу Апелационог суда у Београду, с обзиром да је реч о осуђиваном лицу, и то 2019. године, за кривично дело из члана 246а став 1 Кривичног законика, те да му је изречена условна осуда са роком провере од две године, Апелациони суд у Београду је мишљења да би се казном затвора у трајању од две године могло утицати на окривљеног али и на друге да убудуће не врше оваква а ни слична кривична дела, из ког разлога је жалбу јавног тужиоца делимично уважио.

Овај суд није прихватио предлог јавног тужиоца да се окривљеном изрекне казна затвора у трајању до четири године, с обзиром да је казна на коју је Апелациони

суд у Београду окривљеног осудио а то је казна затвора у трајању од две године адекватна и основано се може очекивати да ће се са истом постићи сврха кажњавања и сврха изрицања кривичних санкција у смислу одредбе члана 4 и 42 Кривичног законика.

Истовремено новчана казна у висини од 200.000,00 динара је адекватна окривљеном, тим пре када се има у виду чињеница да је реч о лицу које се издржава од рударења крипто валута са месечном зарадом од 500-600 америчких долара.

С обзиром да се у жалби браниоца а везано за кривичну санкцију не указује ни на једну околност која би евентуално била предмет посебне оцене Апелационог суда у Београду, то је жалба браниоца и у том делу оцењена као неоснована.

Следствено изнетом, а применом одредбе члана 457 и 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

**Виши саветник
Мирјана Новић,с.р.**

**Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић